

ರೈಲು ಸ್ವೇಚ್ಛಿನ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಕಂಡಿತು.
ಫೆಟನೆಗೆಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಎನ್ನೇ ಭಟ್ಟೆ ಹೊನ್ನಾವರ

ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ತಪಾಸಿಕೆ ನೀವರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೀಕುವ
ಆಸ್ತ್ರೋಗಳ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸೋಸಾದ
ಹಂಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂ.ಡಿ.ಆರ್ ಹಿರಿಯೂರು

▶ ಪ್ರಸಾದ್ ಲೆಂಜ್ ಅರ್.ಕೆ. ಅವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ
ಶಿವರಂಜಿನಿ ರಾಗದ ಪರಿಳಿತ ಚೆಂದ ಹರಿದಾಗಿದೆ.
ಸಾಗರ ಸೀಮೆಯ ಮುಖಗಳೆ ವೃದ್ಧೀಶದ
ಶರಾವತಿಯ ಒಡಲ ಬದುಕಣ್ಣ ವಿನಾಯಕ
ಅರಳಷುರಳಿ ಅಂದಗಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎನ್ನೇಜಿ.ಭಂಡಾಕರ್ ಶಿವಮೋಗ್

▶ ‘ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮ’ ಜಿ.ಎನ್. ರಂಗನಾಥ
ರಾಂ ವ್ಯಬಂಧ ಮುಹಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡುವ
ವಯೋನಹೆಚ ಕಾಯಿಲೀಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ
ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು

▶ ವಿಭಿನ್ನ, ವಿನೂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಂದ
ಸ್ವೇಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ
ಕಾಡಿತು. ‘ರಾರು ಕನಸು’ ಮತ್ತು ‘ಮಾತು ಮರೆತ
ಹೂನ’ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ
ಎದೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಂನ್ ಕಾಡಿತು. ಲಲಿತ
ಮಂಟಪ ಸುಲಾಲಿತವಾಗಿ ಮನ ತಟ್ಟಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರ
ಶ್ರಯರಿಗಂತೂ ಕವಿತೆಯ ಜೀನ ಸವಿ ಮನಸ್ಸಿನ
ಆಂತರ್ಯ ಹೊಕ್ಕು ಮನವನ್ನು ವ್ಯಾಳ ಮಾಡಿತು.
ಮಾರುಕಿ ಗೀರೀಸಿಕುಂಟೆ, ಸಿರಾ

ಅಕ್ಕೆಂಬರ್ ‘ಮಯುರು’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸೋಂಡ
ಸಿಂಹ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಅವರ ‘ಅಣ್ಣಾ-ಬಾಪು’ ಪಕಾಂತ ನಾಟಕ
ಕುಗಳೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದ್ದು, ನಿಡಕ್ಕೂ ಈ ಬರಹ
‘ಮಯುರು’ದ ಈ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಬಂಧಗಾರವಾಗಿದೆ.

ಅಣ್ಣಾ(ಬಂವಣ್ಣಾ) ಕಲ್ಲಾಣಿರಾಜ್ಞ ಕಟ್ಟಲು
ಹೋಗಿ ವಿಫಲರಾದರು. ಬಾಪು (ಗಾಂಧಿಜೀ)
ರಾಮರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಲು ಹೋಗಿ ವಿಫಲರಾದರು.
ಅದರೆ ಬಾಪು, ಇಂದಿರಾ, ರಾಜೀವ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು
ವಿಚಾರವಾದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರನ್ನು
ಚೊಂಡವರು ಯಾರು? ಅವರು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲ.
ಅಣ್ಣನು ಆವಾನಾವೂ ಹೋಗಿ ಅಯ್ಯು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ
ಇನ್ನೂ ಚಚ್ಚೆ ಇದೆ. ಅಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಬಾಪು ಇಬ್ಬರೂ
ರಾಮರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಲು ಕನ್ನು ಕಂಡವರೇ. ಅದರೆ
ಇಬ್ಬರು ಗುರಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬೀರೆ
ಬೀರೆ ಆಗಿದ್ದವು. ಈ ಪಕಾಂತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದು
ನಿಷ್ಕಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಒಳೆ ಹಾಗೂ
ಹೋರ ಮುಖಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಕ್ಷಾ ನಾಟಕದ ಎರಡು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು
ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು. ಅವು ಹೀಗಿವೆ:

ಬಾಪು: ಆದೇನೆ ಇರಲಿ. ನಮಿ ಬ್ಬಿಗೂ ಜೀವನದ

ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ
ಕೃತ್ಪಂಡಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಸ್ತೂರಭಾ ನಂಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ
ಕಲ್ಸಿಸಿದ ಗುರು; ಸಹನೆ ಕಲ್ಸಿಸಿದ ತಾಯಿ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ
ಸಹಭಾಗಿಯಾದ ಗೀತಿ. ನೀಲಾಂಬಿಕೆ-ದೇವಿಯವರ
ಬಗೆ ನಂಗಷ್ಟು ತಿಳಿಯಿದು.

ಅಣ್ಣಾ: ಬಂವಣ್ಣನು ಮಂತ್ರಿಪದದಲ್ಲಿ
ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿದವಲ್ಲ ಆಕೆಯೇ.
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ನಾಧನದಲ್ಲಿ ಸಹವಾರಿ. ಭಕ್ತಿ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಂಗೂ ಒಂದಡಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದು,
ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದವಳ್ಳ. ಕಲ್ಲಾಣದಿಂದ ಕಪ್ಪಡಿಗೆ ಬಂದು
ಸಂಗಮನಾಧನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೊಗುವ ಖಿತ್ತಾಗೋಳವನ್ನು
ನಾನು ಮಾಡಿದರೆ; ಆಕೆ ಕಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಶಿತು,
ಅಂಗ್ಯೇಯೋಳಗಿನ ಲಿಂಗದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೇ
ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಗನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಳಾದಳು. ನೀಲಾಂಬಿ!
ನೀಲಲೋಳಜನೆ! ಅದರೆ ಕಲ್ಲಾಣ ಕೊನೆಗೆ
ಕಟಗೇರಿಯೇ ಅಯಿತು.

ಹಳೆಯ ಬರಹವನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಹೊನ್ದಾಗಿ ಓದಲು ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಗೆ ಕಟ್ಟಲು
ಕಾರಣರಾದ ‘ಮಯುರು’ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿಸಂದರ್ಭಗಳು.

ಕರೀಗೌಡ ಬೀಜನಕಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು